

ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Ефективна система оподаткування є однією із основних умов економічного розвитку держави. У сучасних умовах оподаткування є базовим інститутом державного управління, що використовується у регулюванні господарської діяльності підприємств з метою забезпечення розвитку пріоритетних напрямів економіки та підвищення конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників. Функціональні особливості оподаткування дозволяють застосовувати його не лише за фіскальним призначенням, а й з метою впливу на умови виробництва товарів та послуг. Важливим є встановлення єдиного критерію оптимального розподілу рівня оподаткування, збереження припустимої пропорції податків стосовно ВВП.

Податкове регулювання господарської діяльності в Україні перебуває у стані перманентної модернізації і вдосконалення, спрямованого на застосування оптимальної конструкції, що відповідає ринковій структурі та інфраструктурі, а питання раціоналізації виходять на перший план.

В даний час вітчизняній економіці необхідне подальше оновлення виробничої бази та основних фондів, масштабне впровадження нових технологій та інновацій. Такий шлях розвитку немає альтернативи, оскільки у сучасному конкурентному середовищі постійно посилюється, загострюється потреба підвищення ефективності виробництва, зокрема за допомогою економії фінансових, матеріальних, трудових ресурсів, збільшення результативності їх використання. Отже, стратегічний вектор розвитку – інтенсифікація виробництва та раціональне використання досвіду, накопиченого за роки трансформації ринкових відносин.

Можливості застосування різних форм та методів оподаткування дозволяє системі податкового регулювання виступати найбільш гнучким способом залучення додаткових ресурсів для стимулювання діяльності економічних суб'єктів, за умови зміни парадигми її фіскальної спрямованості на регулюючу, яка враховує трансформацію інвестиційного та податкового клімату. Використання

комплексного підходу та обґрунтування сукупності доступних інструментів дозволить активізувати виробничу діяльність у країні на основі врахування пріоритетів економічного розвитку.

Інституційне призначення оподаткування не вичерпується забезпеченням фінансовими ресурсами соціальних та економічних програм розвитку. Податки відіграють важливу роль у формуванні міжгосподарських зв'язків, перерозподілі виробничих ресурсів та цінової політики, кон'юнктурних відносинах ринкового механізму, стимулюванні реалізації перспективних проектів вітчизняної індустрії.

Основою забезпечення еластичності, високої ефективності, систематичної адаптації оподаткування є його модернізація, впровадження сучасних об'єктивно обґрунтованих організаційних, економічних та фінансових форм, способів, механізмів здійснення. Інноваційна база дозволяє максимально реалізувати існуючий потенціал, розширювати функціональні можливості податкових моделей. Для цього прийнятним є використання передових інформаційних технологій, економіко-математичних методів, побудова логічних схем, алгоритмів процесу функціонування систем. Модифікація податкового регулювання на базі оптимально підібраних, проаналізованих та синтезованих фінансово-економічних показників з розробкою кількох альтернативних варіантів планування заходів, що проводяться, дозволить удосконалити діяльність щодо формування державних доходів.

Аналіз економіко-організаційного механізму податкового регулювання підприємств показав, що теоретично базовим його інструментом є регулювання взаємовпливу податкових баз та податків. Разом з тим, практика формування та функціонування даного механізму на мікроекономічному рівні показує, що це зовсім не дієво. Тому для ефективного функціонування податкового регулювання пропонується підхід, який передбачає комплексне використання як елементів податкового механізму, так і інструментів податкового регулювання. Застосування такого механізму зумовлюватиме рівномірність оподаткування, обґрунтування застосування податкових пільг, що зумовлює узгодженість інтересів держави та суб'єктів господарювання щодо рівня оподаткування.

Проаналізувавши позитивні та негативні риси організації мобілізації податків, найважливішим напрямом реформування цієї системи є подальше вдосконалення «вертикалі» координації фінансово-економічних процесів, адаптації «податкових регуляторів» до динамічних умов ведення фінансово-господарської діяльності платників.

Список використаних джерел:

1. Фінансова діяльність підприємства: підручник. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: Либідь, 2002. 384 с.
2. Терещенко О.О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2003. 554 с.
3. Філіна Г.І. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2009. 320 с.